

Turfanda Büyüttüm Seni

– Sevinç A. K. · 20 Ağustos 2012

Küçüktün..

Saldım seni gün yüzü görmemiş bilgi dağarcığıma
Aklımın ventrikül odalarında saklı saksılarıma attım tohumunu
Çiğse akıttım çölüne pınarlarım kuruyuncaya dek göz pıtırıcılarımdan
Yüreğimin yangınıyla ısıttım ateş çeperine bağlı
Az biraz üfledim içine
Ve büyüttüm hasret kokan sevgini
Özledikçe baktım
Yetiştikçe foto-sen-tez

Açtın..

Önce bir tomurcuk peydah oldu
Sonra hafif bir kıvrım
Dolandıkça açıldın, kördüğüm beklerken seni
Usulca uzattın kollarını
Sarıp sarmaladın
Açtın
Ben kokuyordun her defasında kalp atışlarından
Hızlandıkça kaçtın
Kaçtıkça daha da açtın
Sen bilmedin, ben gördüm..

Gök gürüldedi

Şimşek çaktı
Sel aldı başını götürdü nereye eserse rüzgâr
Bir kasırga bir tufan
Hapsetti içine seni hortum
Öyle bir çevirdi ki
Bırakmayacak sandım!
Ödüm patladı
Mezarımdan hortladım
Yerin bin kat dibine soktum köklerini
Tuttum sıkı sıkıya
Besledim öpmelerimle kılcal damarlarını
Ben kıvrılırken ateşten gömlek bağlı ellerimle..

Ser/vi olmanı ümit ettim başucumda
Kırlangıçlara yuva olmanı kış boran
Vişne çürüğüne boyanmış sin/imde
Nar kokulu çiçekler büyüttüm sana has
Renkten renge büründüm belimde ebem kuşağı

/ Ölümsüzlük suyundan bir yudum alır mısın?
Benim adıma yaşamak için doyasıya... /

Dalga geçiyorum sanıyorsun sanki
Hırçın bir kabarma diz boyu sağnak
Vuruyor densiz ve sırtıyor bahtsız
Tsunami boğuyor kendinden habersiz
Gidersen arkana bakmadan şayet
Acımıyor bıraktığın iz bağrımda kor
Pazar yerinde bir satıcı bağılıyor
Hanım abla geeell !
Batan geminin malları bunlar !
Ucuza gidiyorsun bay-atla(ş)mış inadınla
Halbuki ben...
Seni tu(r)fanda büyütmüştüm.

*
*
*

Sevinçli